

॥ १४ ॥ स होवाच । यस्त्वानेन वृषेणान्विह्वादिन्दोदेव त्वा स इति स यो हैन-
मेतेन वृषेणान्विह्वाति विन्दति हैनं विह्वा ह्येनं चिनुते ॥ १५ ॥ स शुक्लः स्यात्
। तद्धेतस्य वृषं य एष तपति यदि शुक्लं न विन्देदप्यशुक्लः स्यादश्वस्त्वैव स्या-
द्यद्यश्वं न विन्देदप्यनडानेव स्यादग्नेयो वाऽअनडानग्निरु सर्वेषां पाप्मनामप-
हृता ॥ १६ ॥ अथातोऽधिरोहणस्यैव । तच्च ह्येके पुरस्तात्प्रत्यञ्चमधिरोहति प-
श्चाद्वा प्राञ्चं न तथा कुर्यात्पशुरेष यदग्निर्यो वै पशुं पुरस्तात्प्रत्यञ्चमधिरोहति
विषाणाभ्यां तच्च हृत्यथ यः पश्चात्प्राञ्चं पद्भ्यां तमात्मनैवैनमारोहेद्यं वाऽआत्म-
ना पशुमारोहति स पारयति स न हिनस्त्युत्तरतो यच्च हि कं च पशुमारो-
हत्युत्तरत एवैनमारोहत्यारुह्याग्निमौत्तरवेदिकं कर्म कृत्वात्मन्नग्निं गृहीतऽआ-
त्मन्नग्निं गृहीत्वा सत्यञ्च साम गायति पुष्करपर्णमुपदधाति तस्यातः ॥ १७ ॥ अथै-
तच्च साये भूतेऽश्वं परिणयति । एतद्वै देवा अबिभयुर्यद्वै न इममिह रक्षाञ्छि-
नाष्ट्रा न हन्युरिति तस्माऽएतं वज्रमभिगोप्तारमकुर्वन्नमुमेवादित्यमसौ वाऽआ-
दित्य एषोऽश्वस्तथैवास्माऽअयमेतं वज्रमभिगोप्तारं करोति ॥ १८ ॥ तं वाऽउपा-
स्तमयमादित्यस्य परिणयति । एष वाऽअस्य प्रत्यक्षं दिवा गोप्ता भवति रात्रि-
साचयान्यु वै रक्षाञ्छि रात्र्या एवास्माऽएतं वज्रमभिगोप्तारं करोति सर्वतः परि-
णयति सर्वत एवास्माऽएतं वज्रमभिगोप्तारं करोति त्रिष्कृत्वः परिणयति त्रिवृ-
तमेवास्माऽएतं वज्रमभिगोप्तारं करोत्यथैनमुदञ्चं प्राञ्चं प्रसृजति तस्योक्तो बन्धु-
रथ स पुनर्विपल्ययते तस्योपरि बन्धुः ॥ १९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ [३. २.] ॥ द्वितीयः
प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या १०५ ॥ तृतीयोऽध्यायः [४६.] ॥

आत्मन्नग्निं गृहीते चेष्यन् । आत्मनो वाऽएतमधिजनयति यादृशद्वै ज्ञायते
तादृक्तेव भवति स यदात्मन्नगृहीत्वाग्निं चिनुयान्मनुष्यादेव मनुष्यं जनयेन्मर्त्या-
न्मर्त्यमनपहतपाप्मनोऽनपहतपाप्मानमथ यदात्मन्नग्निं गृहीत्वा चिनोति तदग्ने-